

# ימי עיון בתנ"ך תשפ"ג

שם השיעור: הנחל היוצא מבית ה' בספרי יחזקאל וזכריה

שם המרצה: טובה גנדל [ganzelct@yahoo.com](mailto:ganzelct@yahoo.com)

## 1. שפיכת רוח על העם

"ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדני ה'" (יחזקאל לט, כט)

"והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות יחלמו בחויריכם חזיונות יראו: וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוך את רוחי" (יואל ג, א-ב)

"והזק כל-עם הארץ נאם ה' ועשו, כי אני אתכם, נאם ה' צבאות... ורוחי, עמדת בתוכם אל תיראו". (חגי, ב, ד-ה)

"ושפכתי על-בית דָּוִד ועל יושבי ירושלים רוח חן ותחננוים והביטו אלי את אשר-דדקרו וספדו עליו כמספד על-היחיד והמר עליו פהמר על-הבכור" (זכריה יב, י)

(וכן עזרא ג, ח-יא, יואל א, יג-יד)

## 2. תפישה אפוקליפטית

"וברתי להם ברית שלום והשבתי חיה-רעה מן-הארץ וישבו במדבר לבטח וישנו ביערים" (יחזקאל לד, כה)

"לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש... (יואל, ב, י)

"ורעשו שמים וארץ" (יואל, ד, טז)

"מרעיש את השמים והארץ" (חגי ב, ו, כב), השלום המיוחל: "ובמקום הזה אתן שלום" (חגי ב, ט)

"הנה יום-צא לה' וחלק שללך בקרבך" (זכריה יד, א)

(וכן יחזקאל לד, כה; לז, כו)

## 3. קדושת המקדש

4. "בהביאכם בני-נכר ערלי-לב וערלי בשר להיות במקדשי לחללו את-ביתי בהקריבכם את-לחמי חלב ודם ויפרו את-בריתי אל כל-תועבותיכם. ולא שמרתם משמרת קדשי ותשימון לשמרי משמרתי במקדשי לכם" (יחזקאל מד, ז-ח).

"וידעתם כי אני ה' אלהיכם שכן בציון הר קדשי והיתה ירושלים קדש וזרים לא יעברו בה" (יואל, ד, יז)

"וחייתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד נגש כי עתה ראיתי בעיני" (זכריה, ט, ח)

## ימי עיון בתנ"ך תשפ"ג

### 5. הנחל היוצא מבית ה'

"וַיִּשְׁבְּנוּ אֶל־פְּתַח הַבַּיִת וְהִנֵּה־מַיִם יֹצְאִים מִתַּחַת מַפְתַּן הַבַּיִת קְדִימָה כִּי־פָנָה הַבַּיִת קְדָיִם וְהַמַּיִם יֹרְדִים מִתַּחַת מַפְתַּן הַבַּיִת הַיְמָנִית מִנְּגִבַּת לַמַּזְבֵּחַ: וַיֹּצֵאֵנִי דְרֹךְ־שַׁעַר צְפוֹנָה וַיְסַבְּנִי דְרֹךְ חוּץ אֶל־שַׁעַר הַחוּץ דְרֹךְ הַפּוֹנֶה קְדָיִם וְהִנֵּה־מַיִם מִפְּכִים מִן־הַכֶּתֶף הַיְמָנִית:

בַּצֵּאת־הָאִישׁ קְדָיִם וְקוּ בִּידּוֹ וַיִּמְד אֶלֶף בְּאַמָּה וַיַּעֲבֵרְנִי בַמַּיִם מִי אֶפְסָיִם:

וַיִּמְד אֶלֶף וַיַּעֲבֵרְנִי בַמַּיִם מִיִּם בְּרַכָּיִם וַיִּמְד אֶלֶף וַיַּעֲבֵרְנִי מִי מִתְּנָיִם:

וַיִּמְד אֶלֶף חָל אֲשֶׁר לֹא־אוּכַל לַעֲבֹר כִּי־גָאוּ הַמַּיִם מִי שָׁחוּ נַחַל אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹר:

וַיֹּאמֶר אֵלַי הָרְאִיתָ בּוֹ־אֲדָם וַיּוֹלַכְנִי וַיִּשְׁבְּנִי שְׁפַת הַנַּחַל: בְּשׁוֹבְבִי וְהִנֵּה אֶל־שְׁפַת הַנַּחַל עַץ רַב מְאֹד מְזֶה וּמְזֶה:

וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּיִם הָאֵלֶּה יּוֹצְאִים אֶל־הַגְּלִילָה הַקְּדָמוֹנָה וַיִּרְדּוּ עַל־הָעֲרֵבָה וַבָּאוּ הַיְמָה אֶל־הַיְמָה הַמוֹצְאִים וְנִרְפְּאוּ הַמַּיִם: וְהָיָה כִּלְנֶפֶשׁ תַּיִה אֲשֶׁר־יִשְׁרָץ אֶל כָּל־אֲשֶׁר יָבֹא שָׁם נַחְלִיִּם יַחֲיֶה וְהָיָה הַדְּגָה רַבָּה מְאֹד כִּי בָּאוּ שָׁמָּה

הַמַּיִם הָאֵלֶּה וַיִּרְפְּאוּ וְחִי כָּל אֲשֶׁר־יָבֹא שָׁמָּה הַנַּחַל: וְהָיָה עַמְדוֹ עָלָיו דּוֹגִים מַעֲיִן גְּדִי וְעַד־עֵינָם עַגְלִיִּם מִשְׁטוּחַ לַחֲרָמִים יִהְיוּ לַמִּינֶה תַּהֲיֶה דְגָתָם כְּדָגַת הַיָּם הַגְּדוֹל רַבָּה מְאֹד: בַּצֵּאתוֹ וּגְבָאָיו וְלֹא יִרְפְּאוּ לְמַלַּח נִתְּנוּ: וְעַל־הַנַּחַל יַעֲלֶה עַל־שְׁפָתוֹ מְזֶה וּמְזֶה כָּל־עֵץ־מֵאֲכָל לֹא־יָבֹל עָלָיו וְלֹא־יָתֵם פְּרִיֹו לְחֻדְשֵׁיֹו יַבְבָּר כִּי מִיָּמָיו מִן־הַמִּקְדָּשׁ הָמָּה יּוֹצְאִים וְהָיָה פְּרִיֹו לְמֵאֲכָל וְעָלָיו לְתַרוּפָּה" (יחזקאל מז, א-יב).

"וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִטְפוּ הַהַרְיִם עָסִיס וְהַגְּבְעוֹת תִּלְכְּנָה חֶלֶב וְכָל אֶפְיָקִי יִהוּדָה יִלְכוּ מַיִם וּמַעַן מִבַּיִת ה' יֵצֵא

**וְהַשָּׁקָה אֶת נַחַל הַשְּׁטִיִּים**" (יואל, ד, יח)

"וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מַיִם־חַיִּים מִירֹשְׁלָם חֻצִּים אֶל־הַיָּם הַקְּדָמוֹנִי וְחֻצִּים אֶל־הַיָּם הָאֲחֵרֹון בְּקִיץ וּבְחֹרֶף יִהְיֶה:

וְהָיָה יַהֲנֶה לְמַלְךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יַהֲנֶה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד" (זכריה יד, ח-ט).

### 6. פסוקי הסיום

"וּנְקִיטִי דָמָם לֹא־נִקְיִיתִי וְה' שִׁבְּנוּ בְּצִיּוֹן" (יואל, ד, כא)

"וְשִׁם־הָעִיר מִיּוֹם ה' שְׁמָה" (יחזקאל מח, לה).

"בַּיּוֹם הַהוּא נֹאֵם ה' צְבָאוֹת אֶקְחֶנּוּ זָרְבָבֶל בֶּן־שָׁאֲלֻתִיָּאל עַבְדִּי נֹאֵם ה' וְשִׁמְתִּיךָ כַּחַתָּם כִּי־בָנָה בְּחֹרְתִי נֹאֵם ה'

צְבָאוֹת" (חגי ב, כג)

"וְהָיָה כִּלְסִיר בִּירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה קָדַשׁ לַה' צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל־הַנְּזָבָחִים וְלִקְחוּ מֵהֶם וּבִשְׁלוּ בָהֶם וְלֹא־יִהְיֶה כְּנַעֲנִי

עוֹד בְּבַיִת ה' צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא" (זכריה יד, כא)